

tiam uberem tibi obtineat proficiendi ipsius exemplo, et imitandi ipsius virtutes, quodcumque placuerit divino Redemptori in partem nos suæ humiliationis et cruciatuum vocare.

14 Sept. **DE EXALTATIONE S. CRUCIS.**

De crucifixione Christi. Joan. 12

PUNCTUM I.

Joan. 12.
v. 31 et
32. **DIXIT** Jesus turbis : *Nunc judicium est mundi, nunc princeps hujus mundi ejicietur foras. Et ego, si exaltatus fuero à terrâ, omnia traham ad me ipsum.*

Cruce.
Mundus
vicius.

1. Considera summam sapientiam et potentiam Dei, quòd eâ re, quâ nihil erat contemptius et infirmius mundo, nempe patibulo crucis, omnem potentiam diaboli, principis mundi, id est peccatorum, frerit; et mundum totum à peccato, et faucibus inferni, et diaboli vindicaverit, id est, judicando liberaverit: ut discas, humilitate et contemptu suâ,

Trahimur
ad Deum.

omnes tentationes dæmonis et mundi frangi. **2.** Considera, tantum esse beneficium nobis præstitum per exaltationem Christi in crucem et mortem, tantamque caritatem demonstratam; ut non modo allici, sed etiam trahi quodammodo, licet invili, in ejus amorem debeamus. Et tanta est vis passionis, si seriò perpendatur, ut non tam moveat, quàm impellat hominem peccatorem ad con-

versionem, et pœnitentiam; ac mortem etiam, dum opus est, (ut accidit martyribus,) libenti animo perferendam.

PUNCTUM II.

Respondit turba: Nos audivimus ex lege, quia Christus manet in æternum: et quomodo tu dicis: oportet exaltari Filium hominis? Joan. 12.
34.

id est, homines, mundi, mundanarumque rerum, ut opum, honorum, voluptatum et vitæ carnalis, amantibus, non percipere ea quæ sunt Spiritus Dei: paupertatem, contemptum suâ, passiones, mortem. Et ideò non potuerunt capere, hæc in Christum convenire. At, qui Christi sunt discipuli, illi sciunt, per paupertatem, opprobria, et multas tribulationes perveniri ad veras opes, honorem, vitam, ipsamque æternitatem. Si enim (granum frumenti cadens in terram) mortuum fuerit, multum fructum offert. Sic Heraclius imperator, hoc die, non cum gemmis et auro splendidus esset, sed cum vili indutus esset habitu, nudisque pedibus, meruit crucem ipsam Christi, à Persis recuperatam, in montem Calvariae referre.

Cruce
obtinetur
honor.
res, etc.

1. Cor. 1.
14.

Joan. 12.
24.

PUNCTUM III.

Adhuc modicum lumen in vobis est. Ambulate dum lucem habetis, ut non vos tenebræ comprehendant. Et qui ambulat in tenebris, nescit quò vadat. Considera, modicum lumen in iis esse, qui non, cum apostolo Paulo, dicere possunt: Non judicavi me scire * 35.
Scientia
Crucis.
1. Cor. 13.

aliquid inter vos nisi Jesum Christum, et hunc crucifixum: sicut modicum erat in dictâ turbâ. Quomodo
Luc. 9. 23. verò sequetur Christum clamantem: *Si quis vult post me venire, abneget semetipsum, et tollat crucem suam quotidie, et sequatur me.* Ideo et nota, solere nos frontem, totumque corpus sæpè insignire Cruce, ut hoc lumen in omni actione nostrâ præferatur: alioquî enim facilè nos tenebræ, et tenebrarum princeps, suis tentationum laqueis comprehensum irent.

21 Sept.

DE SANCTO MATTHÆO.

PUNCTUM I.

Vocatur. CHRISTUS Matthæum ad se trahit, tribus quasi vinculis. 1. Aspectu: *Cum transiret Jesus, vidit.*
Matth. 9. 9. Nec mirum: nam, ut ait sanctus Hieronymus, *fulgor ipse et majestas divinitatis occultæ, quæ etiam in humanâ Christi facie relucebat, ex primo ad se, videntes trahere poterat aspectu, quos volebat.* Domine,
Ps. 24. 16. respice in me et miserere mei. 2. Voce: *Et ait illi: Sequere me.* Ante illam vocem, inquit sanctus Ambrosius, *propria dereliquit, qui rapiebat aliena.* Domine, quàm potens est vox tua! *Vox... concutientis*
Ibid. v. 5. desertum, scilicet virtutis: *Confringentis cedros, seu superbos et elatos motus publicani: Intercidentis flammam ignis; id est, cupiditates avaritiæ, etc.*
Hom. in Fest. S. Matth. 3. Inspiratione, *qui eum foris verbo vocavit, inquit*

Beda, *intus invisibili instinctu, ut sequeretur edocuit.* *1 Cant. 1. 3.* Domine, tribus his vinculis trahere me post te: et curremus in odorem unguentorum tuorum. Sed nonne te sic sæpè trahit?

PUNCTUM II.

Matthæus vocantem Christum sequitur: 1. Non ægrè, imò tantâ cum lætitiâ, ut diem hunc tantam quam faustissimum, convivio magno, cui interfuit Jesus, celebrârit. 2. Promptè, ne momentum quidem temporis differendo. Alter vocatus à Christo dixit: *Sequar te, Domine, sed permille mihi primum* *Luc. 9. 61.* renuntiare his quæ domi sunt. Non sic Matthæus, sed *surgens secutus est eum.* 3. Perfectè et integrè: *Relictis omnibus.* O si sic Christum sequereris!

PUNCTUM III.

Vocationis suæ munus adimplevit: 1. Apostolicum munus, portando nomen Christi coram gentibus Æthiopiæ, quas cum rege ac reginâ Christo subjecit. 2. Munus evangelistæ, dicta factaque Christi scribendo. Atque ita Ecclesiam docebit usque ad consummationem seculi. 3. Martyr, pro Christo mortem appetiit, lanceis confossus in ipso altari: ut scilicet suum sanguinem cum sanguine Domini sui misceret. Tu quomodò munus tuæ vocationis adimpleres? Hæc tria, quantum in te est, imitare.

29 Sept.

DE SANCTO MICHAELE.

PUNCTUM I.

Dux militiæ celestis constituitur. Perfectos creavit Deus angelos omnes, et omnibus naturæ et gratiæ donis instructos; sed Michael singularibus dotibus ornatus est præ consortibus suis; et factus est admirabili potens virtute, faciens verbum Dei, ad audiendam vocem sermonum ejus; quæ eum cæterorum principem, et ducem exercitûs sui constituerat, à quo boni angeli, tanquàm milites à duce, aut membra à capite moverentur. Deum laudanda, pro muneribus sancto Archangelo collatis. Confide futurum, ut tibi necessaria auxilia suppeditet, ad certandum viriliter, et dignè ambulandum, eâ vocatione, quâ vocatus es. Offer te paratum ad ejus partes, Michaelis exemplo, sustinendas, adversus insidias diaboli.

Ephes. 4.

1.

Ibid. 6. 11.

PUNCTUM II.

Militat adversus dæmonem, et vincit. Meditare, ut Deus Filium suum, in carne olim assumendâ hominem Deum, proposuit statim celestibus Spiritibus, et dixit: Adorent eum omnes angeli Dei: utque, renuente Lucifero, et inferiores spiritus ad suas partes trahente, Michael Deo primus obsecutus est, et socios, ad obsequendum, plurimos excitavit. Itaque factum est prælium magnum in Cælo: Michael et angeli ejus præliabantur cum dra-

Apoc. 12.

7 et 8.

cone: et draco pugnabat, et angeli ejus, et non valuerunt, neque locus inventus est eorum amplius in Cælo. Nempè de Cælo dejecti sunt à Michael e in inferos. Mirare archangeli virtutem: et victoriam illi tam nobilem gratulare. Agnosce eum fuisse legitimè coronatum, qui tam legitime certaverit. Intuere etiam victos angelos, et time. Si enim stelle ceciderunt de Cælo, quomodò tu præsumis de te, pulvis et cinis? Si Deus angelis peccantibus non pepercit, sed rudentibus inferni detractos, in tartarum tradidit cruciandos; an te tam sæpè peccantem feret impunè?

2 Tim. 2.

5.

Matt. 24.

29.

2 Pet. 2. 4.

PUNCTUM III.

Christus Homo Deus causa certaminis fuit: quem contempsit Lucifer, Michael adoravit. Quanto magis nos, et adorare, et amare Christum tenemur? Nusquam enim angelos apprehendit, sed semen Abraham. Certavit Michael: 1. Humilitate. Agnovit se, suaque omnia à Deo esse, quicquid erat, poterat, operabatur, Deo acceptum retulit. Ama igitur humilitatem: hæc enim vicit Luciferum, et Michael eum coronavit. 2. His verbis, quis ut Deus? bonos angelos illustravit, prostravit malos. Hæc et tu frequenter meditare: cumque dæmon fascinare animum tuum tentabit, oblatis divitiis, voluptatibus, honoribus, dic illi: Quis ut Deus? quid pretiosius, quid dulcius, quid gloriosius, quam Deum possidere?

Pro quo,

et quibus

armis mi-

litalit.

Heb. 2. 16.

Lib. de

Interpr.

Nom. ap.

Ariam,

etc.

In Off.

Eccles.

Sancte Michael Archangele! defende nos in prælio, ut non pereamus in tremendo judicio. Fac ut te certan-

tem imiter; ut iisdem armis utar, quibus ipse tam feliciter usus es. Certa iterum pro me contra Luciferum, iterumque vince.

IN FESTO SANCTI ROSARII

BEATÆ MARIÆ VIRGINIS.

(*Primâ Dominicâ octobris.*)

Luc. 1. I. *Ave gratiâ plena.* His verbis angelus Virginem salutat, tanquam legatus sanctissimæ Trinitatis, in negotio et mysterio omnium maximo, quale erat Incarnatio Verbi. Nomen Virginis reverentiæ ergo subicit; attamen titulum exprimit longè honorificentiorē: *Ave gratiâ plena.* Plena videlicet in omnibus potentiis, plena omni genere gratiarum, plena supra omnes angelos et sanctos. Gratulare Virgini de hâc plenitudine; roga ipsam, ut tantarum gratiarum te quoque pro modulo tuo participem faciat.

Ibid. II. *Dominus tecum.* Non solum per essentiam et omnipotentiam, ut in singulis creaturis: neque solum per gratiam ordinariam, ut in omnibus justis; sed per gratiam specialissimam, per amorem et unionem cum ipsâ artissimam, per protectionem, et tutelam prorsus singularem, per directionem continuam facultatum et actionum Virginis in omni ipsius vitâ. Conemur ita per Dei gratiam vivere, ut nobiscum etiam specialiter sit, et permaneat Deus.

Ibid. III. *Benedicta tu in mulieribus.* Sola Virgo im-

munis fuit omni maledicto peccati, et pœnis peccati, nempe sterilitate, dolore in partu, concupiscentiis pravis, etc. Imò uti Eva totius maledictionis, ita Maria totius benedictionis origo existit. Idcirco beatam ipsam dicunt, et benedicunt omnes angeli, homines, creaturæ demùm universæ; his ego meas laudes addam, quoad vixero, donec æternum laudare in Cœlis Mariam licuerit.

DE SANCTO FRANCISCO.

4 Oct.

PUNCTUM I.

DESTINATUS à Deo sanctus Franciscus, ad labantem Christi Ecclesiam fulciendam, (sic enim ipsi, et Innocentio III revelatum est) his initiis tantum opus inchoavit. 1. Fortunis se omnibus exiit libentiùs, quàm rogaretur à patre quòd nimium in pauperes prodigus extitisset: ut jam indè, quemadmodum aiebat, disceret, nudum in cruce Christum sequi; ut se Deo totum traderet gubernandum, et liberius diceret: *Pater noster, qui es in Cœlis.* Felix quisquis ita se rebus humanis abdicavit, ut fiduciam totam in cœlesti Patre collocet! 2. Relictis paternis ædibus, abdit se in sylvas, ut sibi uni intentus, suis se pravis affectibus faciliùs eximeret, liberiori Dei colloquio frueretur, illiusque laudes continuò decantaret: *Ducam eam in solitudinem, inquit Deus, et loquar ad cor ejus.* Neque enim in vanis

Vocatur ad Ecclesiam fulciendam.

Orat. 2. 14.

hominum colloquiis , mundique tumultu reperitur
Deus.

PUNCTUM II.

Quibus
mediis
usus est.
1 Joan. 2.
16.

Ita paratus , destinatum sibi opus aggreditur.
Ruebat ædificium Christi , dominante *concupiscen-
tiâ carnis , concupiscentiâ oculorum , et superbiâ vitæ.*
Indigebat aliquo , qui , fortitudine suâ , vacillantes
tres columnas , quibus tantum nititur ædificium , pau-
pertatem videlicet , humilitatem , et vexationem car-
nis , solidaret. Hoc egit Franciscus : qui Christi
imitatus exemplum , paupertate , quam reginam ap-
pellabat , domuit concupiscentiam oculorum : inau-
ditâ vitæ asperitate frænavit concupiscentiam carnis ,
volutans se aliquoties in nivibus , ut erumpentem
extingueret , proficiscensque in Syriam , ut à Mau-
ris , post gravissimos cruciatus , martyrio necaretur :
superbiam vitæ , singulari humilitate , fregit ; id crebrò
reputans iteransque : *Tantus quisque est , quantus in
oculis Dei , nec major ; asserens insuper cum Paulo ,*
se peccatorum omnium esse primum ; quòd horum
nemo esset , qui , si à Deo fuisset pari , quâ ipse ,
gratiâ præventus , non longè se illi gratiorem exhi-
buisset. Vide qualis sis , in oculis Dei , et eru-
besce , si ab his Francisci virtutibus destitutus sis ,
quibus christiana religio stabilitur.

PUNCTUM III.

Considera quid egerit , ut Ecclesiam Christi ubi-
que repararet. Elegit duodecim socios , viros , tum
probitate morum , tum doctrinâ egregios : qui ab
Innocentio III summo tunc pontifice approbati , et
apostolorum in morem , per totum orbem sparsi ,
cultum Dei mirum in modum promoverunt. Quæ
familia deinde ita crevit , ut nullus penè locus in
orbe sit , quem pietatis , et doctrinæ suæ radiis non
illustraverit , illustretque etiamnum. Fuit hoc summæ
Dei misericordiæ , qui *infirmam mundi elegit , ut con-
fundat fortia.* Quis enim non miretur , mercatorem
tanta molitum , et tantæ militiæ factum esse ducem ?
O , si non resisterem divinæ voluntati , quantum ejus
gloriam promoverem !

Quo fruc-
tu ?

1 Cor. 1.
27.

PUNCTUM IV.

Ipse certè triplex virtutum in hâc vitâ præmium
à Deo recepit. 1. Humilitati responderunt sacra vul-
nerum Christi vestigia : ut qui sacerdotio similis esse
Christo noluerat , similis Christo crucifixo victima ,
stupendo prodigio fieret. 2. Abdicationem rerum om-
nium secuta est potestas miraculorum patrandorum
tanta , ut ipsius , quasi domini , nutus creaturæ om-
nes sequerentur. 3. Qui voluptatibus omnibus ,
Dei amore , divinisque voluptatibus ita totus liques-
cebat , ut in extasim sæpissimè raperetur ; et ad

Quibus
præmiis ?

multas noras , vir seraphicus , in hâc unâ cogitatione suavissimè conquiesceret : *Deus meus , et omnia !* Si ad eadem aspiras præmia , easdem virtutes cole.

6 Oct.

DE SANCTO BRUNONE.

PUNCTUM I:

Solitudinem petit.

Considera , 1. Quo fervore sanctus Bruno inspirationi Christi paruerit. Vocatur ad austerum vitæ genus , stupendamque solitudinem ; ubi remotus ab amicorum conspectu , omnique humanâ societate ac solatio , ætatem inter feras ageret , Deoque soli , et pietati vacans , angelicam in terris duceret vitam. Ille tot difficultatibus non territus , nullâque nobilitatis , doctrinæ , et opimi canonicatûs habitâ ratione , omnibus se sponte facultatibus , et deliciis abdicat , ut Christi crucem amplectatur , Deumque sequatur vocantem. O , si mundi pericula intelligeres , quàm citò fugeres vanitates ejus , quas tam cupidè consectaris ! O utinam sic divinis inspirationibus obsequaris ! 2. Ab Urbano II , summo pontifice , discipulo olim suo , evocatus , cum præclaram Ecclesiæ operam consilio doctrinâque contulisset , recusato Rhegiensi archiepiscopatu , solitudinis repetendæ facultatem tandem obtinuit. Nos verò , quàm facilè mundi illecebris capimur !

Reperit. que.

PUNCTUM II.

Considera , quantum ad Dei gloriam , hominumque salutem sancti Brunonis conversio contulerit , ^{Quo fructu.} cujus exemplo et consilio sanctissimus Carthusianorum ordo fundatus est. Perpende in cœlestibus viris , solitudinem , silentium , vigiliis , abstinentiam à carnibus etiam in morbis gravissimis , jejunia , perpetua cilicia , cæteras corporis afflictiones , diuturnas Dei laudes , peculiarem beatæ Virginis cultum , obedientiam , etc. Hic inertiam tuam in Dei cultu , salutisque tuæ procuracione , cum tot virtutibus compara. Deindè , discè bono semper exemplo aliis prælucere , cum tot hominum millia , viri unius exemplo , ad vitæ genus penè divinum videas esse conversa. 2. Nota ^{Quàm diuturno.} incredibilem sanctissimi hujus ordinis à sexcentis prope annis in primo fervore constantiam ; quod nulli alteri religiosæ familiæ ad tantum tempus contigit. Nos verò quàm facilè , in levissimis , facillisque , à proposito deficimus !

PUNCTUM III.

Considera sanctum Brunonem , ejusque ordinem ^{Utilitates solitudinis.} universum , ad tantam tamque constantem sanctitatem , solitudine , et silentio pervenisse. Nimirum solitarius longè à peccandi occasione remotus est ; neque visu , auditu , aut verbo labi solet. 2. Faciliùs dissipatas animi cogitationes colligit. 3. Deum sibi in intimo corde loquentem promptiùs audit , longè

à mundi strepitu : *Ducam eam in solitudinem , et lo-*
quar ad cor ejus. Et Bernardus : *Hæc vox non sonat*
in foro : sed nec auditur in publico. 2. Verùm , ne te
 forè terreat solitudinis nomen , multiplex illa est ,
 diversaque. Alia Davidis erat , alia Brunonis , alia
 aliorum sanctorum , alia in suscepto à te vitæ statu ,
 solitudo. Nonne potes per hebdomadam , per diem ,
 per horam , horæve quadrantem in dies singulos ,
 semotis aliis curis , cum Deo solus agere ? Quan-
 tumvis solus , in mundi tumultu versaberis si mundo
 adhæreas ; solitudinem in mundo , si eum oderis ,
 inventurus. Felix qui mundum fugere etiam corpore
 potest ! Sed qui corpore non potest , corde affec-
 tuque fugiat. Quare internam tibi ædifica solitudi-
 nem , expelle mundanos ex corde affectus , noli de
 rebus caducis nimium sollicitus esse. Tum , vel in
 turbâ *sedebis solitarius* , Deique alloquio et gratiis
 uberibus perfrueris.

Thren. 3.
28.

IN FESTO MATERNITATIS

BEATÆ MARIÆ VIRGINIS.

(*Secundâ Dominicâ octobris.*)

Luc. 1. I. ET *benedictus fructus ventris tui.* Sancta Elisa-
 beth ultima angeli verba : *Benedicta tu in mulieribus* ,
 repetens , nova præconia subdit. Adèd in laudandâ
 Virgine sancti homines beatis angelis non modò
 consentiunt , sed cum iisdem amicè decertant. Be-

nedictus fructus virginis ventris Jesus est : *tum quia* *Coloss.* 2.
in ipso inhabitat omnis plenitudo divinitatis corporaliter ;
tum quia per ipsum Deus benedixit nos in omni bene-
dictione spiritali tam gratiæ in terris , quàm gloriæ
in cælestibus. Per ipsum denique electi omnes *bene-*
dicti Patris vocantur et sunt ; idèd per totam æterni-
 tatem ipsum laudabunt et benedicent. Cura , ut eo-
 rum numero accensearis.

II. Ecclesia catholica eodem , quo sancti angeli
 et homines , spiritu animata , Salutationem angeli-
 cam concludit : *Sancta Maria , Mater Dei , ora pro*
nobis peccatoribus , nunc et in horâ mortis nostræ. Amen.
 Pronuntiamus Mariæ nomen , ut tenerum erga ipsam
 affectum ostendamus : vocamus *sanctam* ; quia ipsâ
 hâc prærogativâ maximè delectatur : vocamus *Ma-*
trem Dei , quæ dignitas totius Marianæ excellentiæ
 caput est. Denique ut profiteamur , nihil nos à po-
 tentiâ et amore tantæ Matris non sperare , ejusdem
 protectionem et intercessionem imploramus , tum in
 vitâ , tum verò maximè in morte , ubi Marianæ tu-
 telæ maximus usus est. Utinam nos , qui tam sæpè
 Salutationem hanc recitamus , cum ingenti deside-
 rio , devotione et fiduciâ illud faciamus ; idèd enim
 subjungimus *Amen* , quasi dicas : Ita spero , ita de-
 sidero , ita flagito.

9 Oct:

DE SANCTO DIONYSIO.

PUNCTUM I.

Præpara-
tio ad
fidem.

CONSIDERA, sanctum Dionysium, cùm nondùm fidem suscepisset, totum se litteris dedisse. Perpende, 1. quo fine. Non ut curiositati satisfaceret, sed ut veritatem delegeret; non ut in rerum creaturarum cognitione sisteret, sed ut assurgeret in Dei cognitionem; non ut vanis et inutilibus quæstionibus otium suum oblectaret, sed ut ea quæ didicerat, omnia ad morum suorum informationem, et aliorum instructionem referret. 2. Quo studio? Eo, ut nullam scientiam, quam alicui sibi usui fore prævideret, neglexerit. 3. Quo fructu? Tanto, ut in Christianæ religionis mysteriorum cognitionem venerit. Dicitur enim, cùm, Dominicæ passionis tempore, solem præter naturam defecisse animadvertisset, dixisse: *Aut Deus naturæ patitur, aut mundi machina dissolvetur.* Vide ut, ejus exemplo, honestum tibi in studiis finem præfigas, Dei gloriam videlicet, et propriam salutem; ut nihil eorum negligas, per quæ possis gloriam divinam promovere: ut aliquem semper fructum ad morum emendationem facias.

PUNCTUM II.

Fidem
suscipit.

Considera, cùm Paulus Athenas venisset, et in areopago Christum resurrexisse, et mortuos omnes

aliquando resurrecturos annunciarer; alios audire noluisse, alios audisse, et contempsisse; alios, sed præsertim Dionysium, audiisse et credidisse. Vide *Act. 17. 32.* quàm attentè audierit, quàm generosè, inani hominum respectu, ipsaque dignitate postpositis, Evangelio paruerit. Tu verò attende, 1. Ut Dei verbum libenter audias: *Qui ex Deo est, verba Dei audit: Joan 8. 47.* 2. Ut divini verbi præcones, tanquàm Dei ministros, magni facias: *Pro Christo enim legatione funguntur et dispensatores sunt mysteriorum Dei. 1 Cor. 5. 20. 1 Cor. 4. 1.* 3. Ut sæpè fidei actus, circa ea quæ ab illis dicuntur, elicias. Nam *hi sunt qui in corde bono et optimo audientes verbum Dei, retinent, et fructum afferunt in patientiâ. Luc. 8. 15.*

PUNCTUM III.

Considera ejus zelum in propagandâ fide susceptâ. Quem testatus est, 1. libris de rebus divinis editis, ut omnes, et omni tempore ad Dei amorem excitaret. 2. Laboriosis peregrinationibus. Nam Athenis Romam, Româ Parisios centenario major perrexit, ubi Christum generosè constanterque prædicavit. 3. Quare sub Fescennio præfecto virgis cæsus, craticulæ, subjecto igne, impositus, tandem muletatus est capite; quod abscissum sustulisse, et ad duo millia passuum manibus gestâsse dicitur. O si hunc zelum imitaretis quoad licet! ô si nullos labores reformidares, cùm Dei gloria id postulat! ô si omnes ad Dei amorem, quâ verbis, quâ scriptis excitares!

Fidem
propagat.
Libris.Peregrina-
tionibus ac
prædica-
tione.
Martyrio.

Don. 12. 3. *Qui ad justitiam erudiunt multos, (fulgebunt) quasi stellæ in perpetuas æternitates.*

10 Oct.

DE S. FRANCISCO BORGIA.

PUNCTUM I.

Mundo re-
nunciat.
In vitâ
seculari.

Religio-
nem in-
gressus.

CONSIDERA, 1. Quomodò sanctus Franciscus Borgia, dux Gandiæ, inter honores, aulæ delicias, omnesque mundi illecebras, vitam mundo contrariam à puero duxerit, virtutibus, atque in primis pietati, et mortificationi additus. Undè colliges, ubiquè, et quâcumque occupatione tenearis, virtuti, si velis, semper esse locum. 2. Ubi vidit deformem et fœtidum imperatricis Isabellæ demortuæ vultum, cujus venustas omnibus antè fuerat admirationi, tantus eum horror, rerumque caducarum fastidium invasit, ut vitam ab omnibus mundi curis liberam, et ubi primùm per conjugem liceret, religiosa castra sequi decreverit. *Sat*, inquit, *principi mortali datum : nunc te immortalẽ sequar.* Hic Dei bonitatem lauda, quæ tam variis modis homines, teque in primis, ad perfectionem vocat.

PUNCTUM II.

Sibi re-
nunciat.
Carni.

Renunciat, 1. carni : cruentis verberibus ad octingentas sæpè plagas ; ciliicis asperrimis, quæ, etiam secularis, quandò cum principibus aulæ feminis erat agendum, induebat ; crebris jejuniis, sic ut

duplici quadragesimâ, pane, pisis et aquâ vitam sustentârît, eundemque deindè victum, per annum integrum, prorex Cataluniæ adhibuerit. Religiosus verò his addidit vigiliâs, humi cubationes, et sanctam, omnium, quæ dolorem afferrent aut incommoda, cupiditatem. Siccine carnem edomas ? 2. Renuntiavit affectui erga propinquos. Auditâ filiæ morte, negotiis inchoatis, ne levissimâ quidem doloris significatione, diu se dedit. Tum, *Dominus*, inquit, *commodaverat ; recipit.* Litigabant duo ejus filii cum admirali Aragoniæ : hujus causam Carolo V impensè commendavit. 3. Cupiditati gloriæ renunciavit. Ægris, in nosocomio aliisque vilissimis ministeriis, operam crebrò dedit : in quibus eâ voluptate perfundebatur, ut affirmaret, nullum esse qui regno se libentissimè non abdicaret, si tantam suavitatem vel uno die gustâsset. Nunquam de se nisi abjectissimè sensit et locutus est. Quo die Christum, meditando, vidit ad Judæ pedes abjectum, nullum sibi præter inferos restare locum dixit, quandò Christus suum hunc occupâsset. Et quidem se semper, quasi propter peccata inferis meritò damnatum, ab omnibus haberi arbitrabatur. Cardinalatum à summo pontifice oblatum generosè recusavit. Nos verò, qui omni humiliatione digni sumus, quàm sæpè gloriâs verbis, factisque secumur !

Affectui
erga pro-
pinquos.

Cupidita-
ti gloriæ.

PUNCTUM III.

Deo ad-
haeret.
In nego-
tiis.
Oratione
frequen-
tissimâ.

Facilè adhæsit Deo Franciscus Borgia, qui sic mundo, sibi que renunciârat : 1. Unione continuâ, in negotiis, colloquiisque : 2. Oratione frequentissimâ : quam à mediâ nocte ad quintam producebat, cuique totum tempus ab occupationibus liberum avidè dabat ; radios è vultu, solis instar emittere, aut è sanctissimo Sacramento, cui addictissimus erat, nictantibus oculis recipere non rarè visus. Dicere solebat tribus potissimum societatem Jesu conservandam augendamque ; persecutionibus, quæ ipsam ab amore seculi abducerent ; obedientiâ, quâ membra cum capite jungerentur, sed in primis oratione, quâ Deo uniretur. Quam ipsius cum Deo unionem promovebat summa puritas mentis, quæ inter cætera, ex multiplici conscientiæ examine, et duplici in dies confessione sacramentali oriebatur.

Obedien-
tiâ.

3. Unione suæ voluntatis cum divinâ, quam in superioribus intuebatur. Hinc sancti Ignatii litteras genu flexo legebat, vocesque omnes ut Dei imperia excipiebat. Imò ipsi coquo, quando ejus ministeriis dabat operam, perindè paruit atque Christo. Quare à principe Joannâ desideratus, eam non ante adiit, quàm à redeunte coquo dimitteretur. 4. Hanc cum Deo unionem zelo ferventi procurabat in proximo, in iis quos regebat, et maximè in animabus quas è Purgatorio, precibus suis ac pœnitentiis liberatas, sæpè vidit. Utinam et nos cum eo verè dicamus !

Quid

Quid mihi est in Cælo, et à te quid volui super terram, Deus cordis mei et pars mea Deus in æternum? v. 28.
Mihi autem adherere Deo bonum est.

IN FESTO PURITATIS
BEATÆ MARIÆ VIRGINIS.

(*Tertiâ Dominicâ octobris.*)

I. MUNDITIES cordis ea est, quæ nullam in animâ peccati sive mortalis, sive venialis labem patitur : quæ vitiosos habitus et propensiones reprimit, quæ illicita omnia terrena, quibus ab amore Dei abstracti, ad malum pertrahimur, generosè disrumpit. Hæc mundities sanctitatem animæ efficit, et corporis pretiosissimum est ornamentum. Nostrum est angelicam puritatem æmulari : an id reipsâ facimus ?

II. *Exemplum summæ puritatis considera in Jesu, qui Sanctus sanctorum, et ipsissima puritas est. Ejus omnes propensiones, intentiones, actiones purissimæ erant et dignæ divinitate Verbi inhabitante. Nunquam in ipso aliquid reprehensione dignum notari poterat : Quis ex vobis arguet me ? Nihil, nisi quod purum et sanctum esset, amore suo dignatus est. Actiones etiam in speciem sanctas, sed ex corde et intentione non admodum purâ profectas, aver-sabatur. Amemus hanc puritatem, quam Christus adedò amavit.*

III. Si tantæ puritatis te præstringit candor ac sublimitas deterret, ex Mariâ discite, quo pacto eam æmulari valeas. Est enim Maria *speculum sine macula et imago bonitatis illius. Tota pulchra per omnis boni præsentiam, sinè macula per omnis mali absentiam.* Ex studio puritatis ei solitudo non amara, dulce silentium, oratio in deliciis. Rara cum hominibus, frequentia cum Deo et angelis ejus colloquia miscere noverat. His nos quoque vestigiis insistamus, atque ut peroptatam hanc munditiem assequamur, indefessi opem Virginis undecumquæ purissimæ efflagitemus, et tunc *beati*, utpote qui *mundo corde, Deum* videbimus.

15 Oct.

DE SANCTA THERESIA.

PUNCTUM I.

Dispositiones ad vulnus caritatis.

CONSIDERA, quomodò Deus cor Theresiæ ad vulnus caritatis disposerit. In solitudinem religionis eam duxit, ne posset mundus tam pretiosam plagam impedire. Illam incendit desiderio veræ sanctitatis, quæ consistit in caritate: ut ipsa ultrò pectus suum vulnere caritatis exponeret. Illam excitavit ad severam mortificationem; ut ejus cor, jam subactum penitentiis et mollitum, minùs telo caritatis resisteret. Illam denique purgavit ab affectu nimio creaturarum; ut in ejus corde amplissimus vulneris caritatis locus esset. O aptam ad vulnus caritatis dispositio-

nem! Sed eodem modo disponere te debes, si vis et ipse caritate vulnerari.

PUNCTUM II.

Considera dimensiones sacri vulneris, quo Theresiæ cor tam benè dispositum Deus sauciavit. Vulnera dimensiones.
 1. Altitudinem, in sublimitate orationis, per quam erectus in Deum ejus animus corpus etiam suum sæpè rapiebat: in ardore martyrii tam incenso, ut paternâ domo relictâ, in Africam eâ spe trajecerit: in excellentissimo voto, quo Deo promisit, se, quidquid perfectius esset, reliquâ vitâ facturam. Sublimitas.
 2. Profunditatem, in humiliationibus, gravissimis corporis afflictationibus, ariditate ac desolatione decem et octo annorum tantâ, ut aliquando à Deo derelicta propè videretur. Profunditas.
 3. Longitudinem, in admirabili amoris constantiâ inter tot languores, et assiduâ cum Deo unione inter tam multa tamque gravia negotia. Longitudo.
 4. Latitudinem, quâ omne genus hominum in Deo complectebatur: viros apostolicos, quos reverebatur et orationibus, tum suis, tum sui ordinis continuis juvabat; peccatores, hæreticos, et infideles, quorum conversionem macerationibus, precibusque sæpè à Deo impetravit; animas Purgatorio detentas, quas crebrò liberavit. Iisque de causis religiosum utriusque sexûs ordinem instituit. Latitudo.
 O si aliquâ saltem ex parte sic vulnereris! Expende quòd ipsa scripsit, revelatum sibi à Deo fuisse certum in inferis locum, ad quem detrudenda erat, si crea-

turis , ut cœperat , addicta , ad summam perfectionem non contendisset.

PUNCTUM III.

Voluptatis ex vulnere dimensiones. Altitudo. Considera voluptatem , magnitudini vulneris respondentem : Et 1. quidem illius altitudinem , in deliciis , quas ex conjunctione cum amantissimo Sponso percipiebat tam exquisitas , ut et amara hæc vita esset , et suavissimam mortem , quod demùm contigit , viderentur allaturæ. Cogita , quàm cœlestem voluptatem senserit , cum eam unus ex seraphim ignito jaculo vulneravit , et Christus in sponsam ignito elegit. 2. Profunditatem , ex suavitate mortificationum. *Aut pati* , inquit , *aut mori*. 3. Longitudinem , quæ ad totam vitam , in fructum diuturnarum desolationum , jugiter propagata est , ut in æternâ beatitudine consummaretur. 4. Latitudinem , ex gaudio : quod oriebatur , tum ex Dei gloriâ , quam ipsa , ejus ordo , viri omnes boni procurarent ; tum ex Dei voluntate , cujus aspectu suavissimè in omnibus etiam adversis acquiescebat : *Gustate et videte quoniam suavis est Dominus*. Sed ante caritatis vulnus , suavitas illi vix gustatur.

Profunditas. Longitudo. Latitudo. Ps. 33. 9.

DE SANCTO LUCA.

18 Oct.

PUNCTUM I.

MULTIS quidem naturæ dotibus sanctum Lucam Deus ornaverat. Accedebat ad nobilitatem opesque paternas , litterarum græcarum , latinarum , hebraicarum , et ægyptiacarum , pingendique et medicinæ scientia. Sed quòd hæc sciret omnia , non erat propterea beator , si Christum nescivisset : quem *nosse* , consummata justitia est et radix immortalitatis. A Paulo vocatus ad fidem , et baptizatus , in Mariæ disciplinam traditus est. Amavit eum Deipara , vel eò quòd virgo esset . et quia sortitus erat animam bonam , brevi ad omnium virtutum perfectionem instituit , quia mentem habebat rerum altissimarum capacem , fidei mysteria docuit , præsertim quæ ad Christum pertinerent. O felicem , Virgine magistrâ discipulum ! *Beatus et quem tu erudieris* , ô Maria ! Tu divo Lucæ gratulare , et animadvertè , quibus gradibus ad hanc felicitatem venerit. Pauli familiaritati se applicuit , divinæ vocationi paruit , Mariam coluit. Ita tu felix eris et sanctus , si bonis te adjungas , si Spiritui sancto non resistas , si totis præcordiorum affectibus Mariam omnium virtutum magistram colas.

Mariæ discipulus. Sup. 15. 3. Ps. 93. 12.